

Predica de la Krefeld

Sâmbătă, 2 iunie 2018, ora 19³⁰

Fr. Frank

Cuvântul de introducere din **Ps. 145:8-21**: „*Domnul este milostiv și plin de îndurare, îndelung răbdător și plin de bunătate. Domnul este bun față de toți, și îndurările Lui se întind peste toate lucrările Lui. Toate lucrările Tale Te vor lăuda, Doamne! Și credincioșii Tăi Te vor binecuvânta. Vor spune slava Împărăției Tale și vor vesti puterea Ta, ca să facă cunoscut fiilor oamenilor puterea Ta și strălucirea plină de slavă a Împărăției Tale. Împărăția Ta este o Împărăție veșnică, și stăpânirea Ta rămâne în picioare în toate veacurile.*

Domnul sprijină pe toți cei ce cad și îndreaptă pe cei încovoiați. Ochii tuturor nădăjduiesc în Tine, și Tu le dai hrana la vreme. Îți deschizi mâna și saturi după dorință tot ce are viață. Domnul este drept în toate căile Lui și milostiv în toate faptele Lui. Domnul este lângă toți cei ce-L cheamă, lângă cei ce-L cheamă cu toată inima.

El împlinește dorințele celor ce se tem de El, le aude strigătul și-i scapă. Domnul păzește pe toți cei ce-L iubesc, și nimicește pe toți cei răi. Gura mea să vestească lauda Domnului, și orice făptură să binecuvânteze Numele Lui cel sfânt, în veci de veci!”.

Îi aducem mulțumire Domnului Dumnezeuului nostru că ne putem aduna în acest loc de aproape, de departe, din întreaga Europă și de pretutindeni. Dumnezeu cheamă și lasă ca ultimul strigăt să răsună, iar cine este din Dumnezeu ascultă Cuvântul lui Dumnezeu.

Dumnezeu să-i binecuvânteze pe toți frații slujitori. Au venit frați din Canada, Statele Unite, America de Sud și de pretutindeni. Dumnezeu să vă binecuvânteze în mod deosebit pe cei din America de Sud și fiți o binecuvântare acolo, aceasta este rugăciunea mea.

Pe 21 iunie toate cele 348 de direcții de credință protestante care aparțin de Consiliul Mondial al Bisericii se vor aduna în Geneva și vor sărbători șaptezeci de ani de la înființarea acestui Consiliu, iar papa va fi întâmpinat cu toată cinstea. Papa îi va saluta pe toți acești 348 de reprezentanți de pe toate continentele și îi va invita să se întoarcă înapoi în poala bisericii mamă. Toate acestea se petrec în timpul nostru. Este punctul culminant, și tot ceea ce aparține de această dezvoltare, fie în religie, fie în politică, se petrece conform Scripturii, ajunge la apogeu și merge spre încheiere.

Aici avem un anunț incredibil. Voi știți că între predicatorii carismatici ai prosperității, tema principală este prosperitatea credincioșilor, adică niciunui să nu-i meargă rău, toți să aibă cu vârf și îndesat și să trăiască în belșug. Dar un astfel de predicator dorește ca oamenii să-i aducă mai întâi banii celui ce predică prosperitatea. Un astfel de predicator are trei avioane private; el este un bărbat renumit în Statele Unite, iar acum îi roagă pe toți ceilalți să-i dea 54 mil. de dolari ca să-și mai cumpere un avion privat, iar prin aceasta el le promite oamenilor prosperitatea. Ce să mai spui la aceasta?

Privitor la Israel, am citit că Israelul a încheiat un tratat de pace cu Egiptul și un tratat de pace cu Iordania. Noi toți știm ce se petrece acum. Noi nu ne amestecăm niciodată în politică, dar vedem că domnul Trump și-a împlinit însărcinarea. Acum el va trebui să se retragă și va fi constrâns să se retragă. Astăzi doresc să vă arăt o hartă care cuprinde și Marea Britanie, în anul 800. Împărăția romană a luat ființă în anul 63 î.d.Hr. și voi știți că în anul 800 Anglia nu aparținea împărăției romane. Anglia nu aparținea împărăției romane și de aceea acum ea se desparte de împărăția romană. Toți care înainte au aparținut împărăției romane aparțin și acum acestei împărății. Prin aceasta noi vedem că totul se împlinește. Dar acum vine un „dar...”. Aceasta o spunem cu o mare durere. Toate direcțiile de credință care s-au născut din treziri: baptiști, metodști, menoniști și toți care au ieșit din treziri unde au avut loc botezuri cu Duhul Sfânt, unde s-au petrecut lucruri supranaturale, s-au adunat cu toții în Consiliul Mondial al Bisericii. Un bărbat are ceva de spus și afirmă: „Noi toți credem într-un Dumnezeu triunic”. Ei au făcut o piramidă și au așezat-o cu baza în sus; sus într-un colț au scris „Tată”, în celălalt „Fiul”, iar jos „Duhul Sfânt”. Aceasta au prezentat și

vestit ei, iar titlul acestui articol „Toate cele trei lucruri bune sunt trei”. Ei prezintă întregii lumi o învățătură care a fost formulată în anul 325 d.Hr., sub stăpânirea lui Constantin, Atanasie și toți cei de atunci care au încercat să-L formeze pe Dumnezeu.

Dumnezeu nu este o trinitate. Dumnezeu este Singurul Dumnezeu adevărat, din veșnicie în veșnicie. El ni S-a descoperit ca Tată în cer, în Fiul Său, pe pământ, iar prin Duhul Sfânt în Biserică. Noi suntem mulțumitori că am fost incluși în planul de mântuire al Dumnezeului nostru.

Dragii mei frați și surori, întreaga lume este ținută în această robie babiloniană. Înțelegeți voi cât de necesară este vestirea ultimului mesaj: „*Voi, poporul Meu, ieșiți din mijlocul lor și despărțiți-vă de ei, zice Domnul; nu vă atingeți de ce este necurat, și vă voi primi. Eu vă voi fi Tată, și voi Îmi veți fi fii și fiice*”?

Dragi frați și surori, trebuie să începem să devenim mai mulțumitori că Dumnezeu a trimis un proroc. De fiecare dată când privesc această fotografie sunt din nou mulțumitor. În felul acesta și-a lăsat fratele Branham biblia deschisă la ultimul capitol din Deuteronom și primul capitol din Iosua. El a știut că Dumnezeu l-a trimis cu ultimul mesaj care în timpul nostru avea să ajungă pe întregul pământ. El a știut că a adus mesajul, apoi a fost luat Acasă, și că acest mesaj avea să ajungă până la marginile pământului. O spunem și o accentuăm încă o dată: înaintea revenirii lui Isus Hristos trebuie ca în Biserica Dumnezeului Celui viu, care este stâlpul și temelie Adevărului, totul să fie încadrat biblic și pus pe temelie originală, totul să fie zidit ca Templu al lui Dumnezeu, în Duhul, în așa fel ca Dumnezeu să Se poată descoperi. Suntem mulțumitori că Dumnezeu S-a îngrijit de tot.

Mi-am făcut câteva notițe în legătură cu evenimentele care au loc acum. Suntem în luna iunie. În 11 iunie 1933, în timpul amiezii, spre ora 14, atunci când fratele Branham era pe cale să boteze cea de-a 17-a persoană, a auzit o voce care i-a spus: „Privește în sus! Privește în sus!”. Lumina supranaturală s-a coborât. Așa cum a încercat fratele Branham s-o descrie, suflând în microfon, a fost un vâjâit, iar din norul supranatural a răsunat un glas puternic: „Așa cum Ioan Botezătorul a fost trimis înaintea primei venituri a lui Hristos, la fel ești tu trimis cu un

mesaj care premerge cea de-a doua venire a lui Hristos” – aceasta este AȘA VORBEȘTE DOMNUL. Acest lucru s-a întâmplat într-un mod supranatural. Din anul 1933 au trecut mulți ani, dar Dumnezeu a vegheat asupra Cuvântului și făgăduinței din Mal. 4:5 și anume că El avea să „*trimită pe prorocul Ilie înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșătoare*”. În timpul nostru Dumnezeu a vegheat asupra Cuvântului Său și S-a îngrijit ca atenția noastră să fie îndreptată înspre ceea ce a făgăduit El și apoi a împlinit în timpul nostru, prin har.

Apoi m-am gândit la 7 mai 1946. Dragii mei frați, pentru noi înseamnă că Dumnezeu S-a făcut de cunoscut într-un mod supranatural. Când citim că îngerul a venit la Maria, că îngerul a venit la Zaharia, a venit la Daniel sau când îngerul a venit la Ioan pe insula Patmos, atunci aceasta este un lucru. Dar când auzim ce s-a petrecut în timpul nostru, cu o însărcinare directă, cu darul vindecării! Mai întâi fratele Branham trebuia să vestească Cuvântul, căci așa cum a spus el, ca atenția oamenilor să fie îndreptată spre ceea ce Dumnezeu are să ne spună prin Cuvântul pe care l-a hotărât pentru acest timp.

Apoi ne aducem aminte de 14 mai 1948 când a avut loc fondarea statului Israel. Dragii mei frați și surori, și acolo nu ajută la nimic să mergi să te rogi la Zidul Plângerii, cu mâinile ridicate în sus. Încă mährama este asupra lor, încă nu pot vedea nimic. Ei află ce se întâmplă, dar ei nu pot vedea încă împlinirea prorociei biblice. Cu atât mai mult putem fi noi mulțumitori.

În acest context doresc să amintesc pe domnul Matar, un arab, și în același timp și un creștin credincios. În anul 1964 când am fost de prima dată în acel loc la Grădina Mormântului, acel domn Matar a venit la mine și mi-a spus: „Eu te invit la un ceai. Te rog vino cu mine”. Tocmai ce mă așezasem, el m-a privit și mi-a spus: „Ai auzit tu vreodată ceva de William Branham?”. Dați-vă odată seama, aceasta s-a întâmplat în anul 1964, în apropierea mormântului, unde este dealul Căpățânii, un bărbat m-a întrebat de William Branham. Iar voi nici nu vă puteți închipui ce s-a întâmplat când i-am spus: „Ascultă, stimate domn, eu îl cunosc personal”. Cu adevărat Dumnezeu S-a îngrijit de tot, în fiecare situație.

Încă ceva din Cuvântul profetic din Ezechiel. Peste tot am citit cuvintele Scripturii. În Ezech. 47 este descris Templul, este descris izvorul care țâșnește din Templu, apoi este scris cum acest râu se va revărsa în Marea Moartă, iar pe malurile acestui râu vor fi pomi care vor aduce rod în fiecare lună. Da, am citit acest lucru; totul este scris în Ezech. 47. Eu m-am gândit, o, dacă Dumnezeu va îndepărta dauna cu Israelul, atunci acest lucru va fi vizibil și în exterior și se va putea vedea. Dragii mei frați și surori, și în viața noastră, încet, încet trebuie să devină vizibilă aceasta, în așa fel ca Domnul să poată restitui totul și s-o aducă în starea originală, prin har.

Apoi, bineînțeles, m-am gândit la 12 iunie 1958, când am mers la fratele Branham în adunarea din Dallas, Texas. Eu eram copleșit de ceea ce a fost spus și a făcut Dumnezeu acolo. N-am mai putut rezista, iar după adunare m-am dus la el, iar la sfârșitul conversației noastre fratele Branham mi-a spus: „Frate Frank, tu te vei întoarce în Germania cu acest mesaj”. Ți-aduci aminte de zile, îți aduci aminte de trăiri care au o însemnătate pentru toată viața, și în mare parte pentru viața Bisericii Dumnezeului Celui viu. Pentru că toate slujbele pe care Dumnezeu le așează în Biserică sunt pentru zidirea Bisericii. Iar, prin har, noi putem da mai departe ceea ce ne-a încredințat Dumnezeu.

Am mai putea aminti și alte date care pentru mine au o însemnătate deosebită. Mă uit la exact șapte zeci de ani în urmă. După al Doilea Război Mondial, în iunie 1948, în prima evanghelizare care a avut loc într-un cort a predicat un evanghelist înfocat, iar în urma vestirii eu mi-am dedicat viața Domnului. Mă uit în urmă la șapte zeci de ani în Împărăția lui Dumnezeu, apoi mă uit la ceea ce s-a întâmplat pe parcursul acestor șapte zeci de ani. Dumnezeu este credincios și adevărat și El S-a îngrijit de tot.

Acum vom cerceta un Cuvânt care îmi este pe inimă din epistola lui Iuda unde este scris să ne luptăm pentru credința care a fost dată sfinților o dată pentru totdeauna. Scumpii mei frați și surori, noi putem accentua aceasta din toată inima și convinși pe deplin că Dumnezeu ne-a adus înapoi la început, prin har. El ne-a eliberat prin har, iar noi putem accepta și primi ceea ce El ne-a dăruit în acest timp.

Citim din Iuda 1:3: *„Preaiubiților, pe când căutam cu tot dinadinsul să vă scriu despre mântuirea noastră de obște, m-am văzut silit să vă scriu ca să vă îndemn să luptați pentru credința care a fost dată sfinților o dată pentru totdeauna”*.

Cu adevărat este responsabilitatea noastră să ne luptăm pentru această credință. Cine dorește să înțeleagă și vrea să fie cuprins de această credință acela trebuie să se întoarcă înapoi la Avraam. Avraam este primul exemplu de credință din istoria omenirii, scris în Gen. 12. În toate capitolele care au urmat până în Gen. 25 sunt descrise diferitele trăiri pe care le-a avut Avraam cu Domnul. Apoi este scris: *„Avraam a crezut pe Domnul, și Domnul i-a socotit lucrul acesta ca neprihănire”*.

Și tu și eu Îl credem pe Dumnezeu, credem Cuvântul lui Dumnezeu și știm că fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu, fiecare făgăduință este «Da» și «Amin». Aici în Iuda suntem solicitați să ne luptăm pentru credința care a fost dată sfinților o dată pentru totdeauna. Noi ne putem întoarce înapoi la credința părinților noștri apostoli, să ne întoarcem înapoi la temelia originală. Și cum am spus deseori, prima și ultima predică trebuie să fie și va fi în conformitate.

Direct în Iuda 1:4 citim că sunt unii oameni care învață învățături rătăcitoare. Tocmai de aceea apelul adresat nouă este să luptăm pentru credința care a fost dată sfinților o dată pentru totdeauna. Noi nu vom tolera nicio răstălmăcire rătăcitoare. Tocmai au fost în vizită în Krefeld doi frați dintr-o țară africană care au spus că „Domnul a venit deja”. Cine este din Dumnezeu vorbește cuvintele lui Dumnezeu. De aceea noi recunoaștem că cine vorbește pe lângă Dumnezeu își exprimă propriile gânduri și înțelepciunea proprie.

Aici mergem mai departe la vers. 5, la vers. 9. În toate aceste versete suntem solicitați să luptăm, să credem și să vestim ceea ce a fost vestit la început. Și încheierea de la vers. 17: *„Dar voi, preaiubiților, aduceți-vă aminte de vorbele vestite* („rămâneți în vorbele vestite” – lb. germ.) *mai dinainte de apostolii Domnului nostru Isus Hristos”*. Indiferent de ceea ce predică cineva, voi preaiubiților, rămâneți în vorbele vestite mai dinainte de apostolii Domnului nostru Isus Hristos. Citim mai departe vers. 18: *„Cum vă spuneau că în*

vremurile din urmă vor fi batjocoritori, care vor trăi după poftele lor nelegiuite”.

Am putea citi mai departe, mai ales vers. 19: *„Ei sunt aceia care dau naștere la dezbinări...”*. Dar apoi vine încheierea din vers. 24-25: *„Iar a Aceluia care poate să vă păzească de orice cădere și să vă facă să vă înfățișați fără prihană și plini de bucurie înaintea slavei Sale, singurului Dumnezeu....”*. Nu unui Dumnezeu trinitar! Ci *„...singurului Dumnezeu, Mântuitorul nostru, prin Isus Hristos, Domnul nostru, să fie slavă, măreție, putere și stăpânire, mai înainte de toți vecii, și acum și în veci. Amin”*.

Eu nădăjduiesc, și nu doar nădăjduiesc, ci și cred că Dumnezeu a condus lucrurile în așa fel ca toți care acum cred din inimă ultimul mesaj vor avea parte de răpire atunci când Domnul nostru Se va întoarce pentru a-i lua Acasă pe ai Săi. S-o spunem înaintea Feței lui Dumnezeu. Dacă nu vor fi răpiți aceia care acum Îl cred pe Dumnezeu, care au respect față de Cuvântul Său sfânt, și-au încadrat viața lor în granițele Scripturii și din inimă acceptă și primesc ceea ce Dumnezeu ne-a dăruit, atunci cine va fi răpit?

Pe de altă parte, auzi că pretutindeni se vorbește despre revenirea Domnului, peste tot se vorbește de semnele timpului. Astăzi mai există biserici, adunări unde surorile sunt îmbrăcate cuviincios, toți vin la adunare și îngenunchează înainte de începerea serviciului divin. Când începe serviciul divin toți îngenunchează și Îi mulțumesc lui Dumnezeu. Dar acolo sunt vestite învățături trinitare, totul este amestecat cu tradiții și multe alte lucruri nebiblice, și acei oameni n-au auzit niciodată nimic despre mesaj. Știți voi ce se întâmplă în interiorul meu când văd așa ceva? Eu aș dori ca toți care așteaptă revenirea Domnului, nu doar să meargă pe genunchi, ci să-și deschidă inima și să nu se refere doar la binecuvântările pe care le-au primit, să nu se refere doar la darurile de care ei se folosesc, ci să se întoarcă înapoi la Cuvântul lui Dumnezeu, să-I dea cinste lui Dumnezeu și să se lupte pentru credința care a fost dată sfinților odată pentru totdeauna.

Voi știți, eu deseori am spus acest lucru. Începând din anul 1949 eu am trăit multe lucruri în multe adunări internaționale. Dar Dumnezeu a intenționat și călăuzit așa ca eu să-l întâlnesc pe fratele

Branham, cel căruia Dumnezeu i-a încredințat responsabilitatea de a vesti Evanghelia originală veșnic valabilă, tuturor neamurilor, s-o pună pe sfeșnic, să încadreze biblic toate învățăturile: despre dumnezeire, botez, alegere, căderea în păcat și toate celelalte învățături. Dumnezeu Și-a descoperit Cuvântul și a trimis pe robul și prorocul Său și căile noastre s-au întâlnit. Dumnezeu a vrut-o așa, pentru ca această Evanghelie adevărată, veșnic valabilă, să fie vestită tuturor popoarelor până la marginile pământului. Vă rog frumos să înțelegeți aceasta când eu citesc un astfel de verset: „*Dar voi preaiubiților, luptați pentru credința care a fost dată sfinților o dată pentru totdeauna*”.

Mergem mai departe la Avraam. Ce a fost cu Avraam? De fiecare dată când Domnul îi vorbea urma o făgăduință și Avraam credea ceea ce Dumnezeu îi spunea. Este scris în Gen. 18:10, când Domnul i-a spus lui Avraam: „*La anul pe vremea aceasta, Mă voi întoarce negreșit la tine; și iată că Sara, nevasta ta, va avea un fiu*”. De fiecare dată când Domnul i-a vorbit ceva lui Avraam aceasta era în legătură cu o făgăduință, iar voia lui Dumnezeu îi era descoperită prin făgăduință.

Noi am putea merge mai departe. Isaac era un fiu făgăduit. Eliezer a fost trimis să caute și să găsească o mireasă pentru acest fiu făgăduit. Ea era la fântână și acolo a fost găsită. De la început istoria mântuirii, cu toate etapele pe care le-a parcurs, s-a petrecut cu Avraam.

Ce este astăzi cu noi? Este scris: „*Mireasa Lui s-a pregătit*”. Da, nu este doar scris. Scumpi frați și surori, cele două versete biblice trebuie accentuate în fiecare adunare, fie că este Mat. 25:10: „*Cele ce erau gata pregătite au intrat în odaia de nuntă și ușa a fost închisă*”. Eu nu doresc ca vreunul din noi să stea în fața unei uși închise. Eu doresc ca fiecare să aibă trăirea lui mântuitoare, să trăiască personal pocăința, eliberarea și întreaga răscumpărare după trup, duh și suflet, așa cum ne este mărturisit în Sfânta Scriptură. Oamenii s-au pocăit de lucrurile de care ei erau legați, ei le-au mărturisit Domnului. Dar ce era? El a venit să-i elibereze pe cei legați, să-i ierte pe cei păcătoși și să-i vindece pe cei bolnavi. Noi dorim ca totul să se petreacă în acest fel cu toți și cu toți tinerii. Mai ales în această zi mulți tineri au fost chemați și și-au dedicat viața Domnului.

Scumpii mei frați și surori, timpul este atât de serios. Nu s-au împlinit doar șapte zeci de ani de la fondarea statului Israel. Ci Domnul nostru a spus: „*Când voi vedeți toate aceste lucruri împlinindu-se, ridicați-vă capetele pentru că voi știți că izbăvirea voastră se apropie*”. Apoi accentul: „*Adevărat vă spun că nu va trece neamul acesta până nu se vor împlini toate aceste lucruri. Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trec*” (Mar. 13:30-31).

Noi trăim în perioada timpului de sfârșit. Putem rămâne treji și echilibrați, dar vă rog frumos, cu trăirile mântuitoare ale pocăinței, a părerii de rău, a întoarcerii la Dumnezeu, să ne predăm viața Domnului, să-L rugăm să ne ierte și să ne elibereze. Vă rog frumos, să trăim răscumpărarea, căci așa este scris că toți aceia care vor chema Numele Domnului vor fi mântuiți. Toate aceste trăiri mântuitoare ne stau la dispoziție, ca noi să le trăim.

Scumpei frați și surori, și cealaltă parte. În toți anii încă n-am trăit niciodată ca astăzi, o așa căldură a inimii descoperită pe când eram în birou. Fie că au fost frați sau surori, simți foamea și dorința ca Dumnezeu să ne umple pe noi toți cu Duh Sfânt și să ne boteze și cu foc.

Referitor la aceasta am putea citi cele mai prețioase versete biblice. De exemplu în Is. 49 nu ne este spus doar de ziua mântuirii, ci și de faptul ca noi să devenim plăcuți Domnului. Citesc din Is. 49:8: „*Așa vorbește mai departe Domnul: «La vremea îndurării („În timpul plăcut” – lb. germ) Te voi asculta, și în ziua mântuirii Te voi ajuta*»”. În timpul plăcut lui Dumnezeu. Când a început acest timp? Când a început ziua mântuirii? Să mergem la 2 Cor. 6, unde bărbatul lui Dumnezeu se referă la Cuvântul din Isaia și a accentuat ce i-a devenit mare din cuvintele din Isaia. Citim din 2 Cor. 6:2 cuvintele scrise în Is. 49:8 „*Căci El zice („Căci este scris” – lb. germ): «La vremea potrivită, te-am ascultat; în ziua mântuirii, te-am ajutat*””. Apoi urmează accentuarea: „*Iată...*”. Iată, priviți, dați atenție acestui lucru. „*Iată că acum este vremea potrivită*”. Uitați-vă, acum este vremea potrivită, iată, acum este ziua mântuirii. În Vechiul Testament a fost anunțat mai dinainte timpul potrivit, ziua mântuirii. Iar apoi apostolul Pavel vine și

spune: „Acum fiți atenți, acum ascultați, acesta este timpul, aceasta este ziua despre care a prorocit prorocul Isaia”.

Dragi frați și surori, voi cunoașteți pe dinafară aceste locuri din Noul Testament, din Mat. 3:17, atunci când Domnul nostru a ieșit din apă după botez. Cerul s-a deschis și apoi s-a întâmplat, glasul a răsunat: *„Acesta este Fiul Meu preaiubit în care Îmi găsesc plăcerea”*.

A fost un început, ziua mântuirii, timpul plăcut, ziua îndurării. Mai întâi asupra Fiului lui Dumnezeu, iar apoi peste toți fiii și fiicele lui Dumnezeu. Prin botez noi dăm mărturie că L-am primit pe Domnul nostru ca Răscumpărător. La fel, Domnul nostru dă mărturie despre noi când suntem umpluți cu Duhul Sfânt: *„Acesta este fiul Meu preaiubit, aceasta este fiica Mea preaiubită în care Mi-am găsit plăcerea”*. În Fiul lui Dumnezeu noi suntem neprihăniți și sfințiți înaintea lui Dumnezeu și am fost aduși până la stadiul de a fi plăcuți lui Dumnezeu.

Chiar dacă noi încă n-am reușit să-I fim plăcuți Domnului, noi avem dorința în inimile noastre ca să fim plăcuți lui Dumnezeu. Să nu citim doar așa simplu că Enoh, al șaptelea patriarh de la Adam, a primit mărturia că este plăcut lui Dumnezeu. Și acesta este un semn. Sfârșitul celei de-a șaptea epoci a Bisericii este cea mai importantă perioadă de timp din toate vremurile. Unii spun: „Avem totul. N-avem nevoie de nimic. Avem carismatică, suntem bogați și nu ducem lipsă de nimic”. Iar Domnul le spune: *„nu știi că ești ticălos, nenorocit, sărac, orb și gol”*. Dar apoi El dă făgăduința pentru biruitori: *„Celui ce va birui îi voi da să șadă cu Mine pe scaunul Meu de domnie, după cum și Eu am biruit și am șezut cu Tatăl Meu pe scaunul Lui de domnie”*. Cea mai puternică făgăduință este dată biruitorilor din ultima epocă a Bisericii, ne este adresată nouă celor ce trăim acum, prin har. Cu adevărat noi suntem hotărâți și destinați ca în acest timp să-L credem pe Dumnezeu, să primim Cuvântul făgăduinței.

Vă rog să vă gândiți la aceasta. Domnul a vorbit cu Avraam, iar el nu s-a uitat la lucrurile vizibile. Citim locul cheie din Rom. 8 pe care deseori l-am amintit și citit care este în legătură cu viața lui Avraam, credința și încrederea pe care a avut-o el în Domnul Dumnezeu.

Citim din Rom. 8 de la vers. 28-30: *„De altă parte, știm că toate lucrurile lucrează împreună spre binele celor ce iubesc pe*

Dumnezeu, și anume spre binele celor ce sunt chemați după planul Său. Căci pe aceia pe care i-a cunoscut mai dinainte, i-a și hotărât mai dinainte să fie asemenea chipului Fiului Său”. Amin. Amin. Îi aducem mulțumire Domnului. „...pentru ca El să fie Cel întâi născut dintre mai mulți frați”. Apoi lucrul și mărturia puternică: „Și pe aceia pe care i-a hotărât mai dinainte, i-a și chemat; și pe aceia pe care i-a chemat, i-a și socotit neprihăniți; iar pe aceia pe care i-a socotit neprihăniți, i-a și proslăvit” (vers. 30). Cu adevărat Dumnezeu S-a gândit la totul

Amintim aceasta încă o dată în cuprins. În ziua mântuirii, în timpul îndurării lui Dumnezeu, El ne-a ajutat. Gândiți-vă cât S-a ostenit Dumnezeu cu Israelul. Câtă osteneală până la prima venire a scumpului nostru Domn și Răscumpărător. El a venit la ai Săi și ai Săi nu L-au primit. Dar apoi a venit străpungerea. Atunci Dumnezeu S-a îngrijit, prin slujba lui Ioan Botezătorul S-a îngrijit ca Domnului să-I fie pregătit un popor bine gătit care să-L poată întâmpina pe Domnul. Exact așa se întâmplă și astăzi. Este pregătit un popor bine gătit, o gloată în care nu mai este nimic blestemat. Nu mai este nimic de osândit în aceia care sunt în Isus Hristos, care nu umblă după voia cărnii, ci după voia Duhului. Care este dorința noastră? Atât timp cât suntem pe pământ noi să ne dedicăm viața Domnului și să spunem sincer: „*Facă-se voia Ta*”.

Dragii mei frați și surori, dacă acum v-aș întreba: cine crede din inimă? Toți cred. Da, noi putem crede Cuvântul Sfânt al lui Dumnezeu. Nu uitați un lucru: credința este întotdeauna în legătură cu făgăduința. Credința noastră este ancorată în făgăduințele lui Dumnezeu. Toate făgăduințele lui Dumnezeu sunt «Da» și «Amin». Nu este o teorie, nu este doar învățătură. Ci este o realitate divină în mijlocul poporului lui Dumnezeu din acest timp. Noi am părăsit căile noastre proprii, am părăsit învățăturile noastre proprii, am ieșit afară din tot ce este nebiblic și ne-am dedicat viața Domnului. Dacă în această seară, noi care suntem adunați aici sau oriunde sunt adunați oameni pe întregul pământ, dacă mai sunt oameni care încă n-au avut trăirile lor mântuitoare cu Dumnezeu, ei să știe că aceasta este ziua mântuirii, aceasta este timpul plăcut al lui Dumnezeu. În Rom. 12, Pavel a spus clar să ne dedicăm viața lui Dumnezeu, să ne-o punem la dispoziția lui

Dumnezeu pentru ca voia desăvârșită a lui Dumnezeu să se facă în viața noastră, prin har.

Dacă suntem sinceri, atunci nici nu este greu așa ceva, nu este greu deloc. Dumnezeu n-a cerut de la noi nimic din ceea ce n-am putea face, absolut nimic. Totul este foarte normal și aparține de viața de zi cu zi. Niciun om nu trebuie să se forțeze, că Dumnezeu ar cere de la noi să facem lucruri pe care nu le-am putea împlini. Nu, deloc. Tot ceea ce a cerut Dumnezeu este foarte natural și se poate împlini în viața celor răscumparați, prin har. Scumpi frați și surori, totul este încununat cu harul și dragostea lui Dumnezeu.

Acum la încheiere permiteți-mi să amintesc Cuvântul pe care toți îl cunoaștem și l-am putea repeta pe de rost. În Mat. 22 avem ceea ce a spus Domnul nostru ca un cuprins. Citesc din Mat. 22:37: „*Isus i-a răspuns: «Să iubești pe Domnul Dumnezeul tău cu toată inima ta, cu tot sufletul tău și cu tot cugetul tău* („cu toată gândirea ta” – lb. germ.)»”. Chiar cu gândirea noastră. Cu tot sufletul, cu toată inima și cu toată gândirea noastră. Pur și simplu să gândim biblic și să lăsăm ca valabil ceea ce a spus Domnul în Cuvântul Său. „*Aceasta este cea dintâi și cea mai mare poruncă*” (Vers. 38).

Acum vine următoarea: „*Iar a doua, asemenea ei, este: «Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși»*” (vers. 39). Este greu aceasta? Este greu? Nu-i greu deloc. Vers. 40: „*În aceste două porunci se cuprind toată Legea și Prorocii*”.

Să iubești pe Domnul Dumnezeul tău, cu toată inima ta, cu tot sufletul tău și cu toată gândirea ta. Apoi, să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși, cu toată inima, cu tot sufletul și cu toată gândirea ta, cu tot ce este în noi. Dragostea nu încetează niciodată, Dragostea rămâne în vecii vecilor – aceasta este 1 Cor. 13, Ioan 13 și toate celelalte versete care vorbesc despre această temă.

Dumnezeului nostru Îi aducem cinstea, lauda, în vecii vecilor. El face totul nou. Omul vechi nu poate trăi viața nouă. Doar dacă înnoirea interioară a avut loc, atunci se poate întâmpla, atunci poți trăi ceea ce dorește Dumnezeu de la noi. Fie ca Dumnezeu să fi folosit adunarea de astăzi ca păcătoșii să se pocăiască, să-și trăiască pocăința lor, ca noi toți să pășim înaintea Domnului și să spunem: „Doamne, Te

rog iartă-mă și dăruiește-mi har. În ziua mântuirii doresc să-Ți fiu plăcut Ție. Vreau să Te iubesc din toată inima, din tot sufletul și cu toată gândirea mea. De asemenea vreau să iubesc pe fratele meu, pe sora mea, pe aproapele meu ca pe mine însumi”. Apoi vei fi împlinit tot ceea ce a spus Dumnezeu în Lege, în har, ce a spus El în Vechiul și Noul Testament. Dumnezeului nostru, Singurului Dumnezeu, Îi aducem slava și cinstea în vecii vecilor. Îi mulțumim și pentru marele privilegiu că de pe întregul pământ noi ne putem aduna în acest loc ca să ascultăm Cuvântul Sfânt al lui Dumnezeu. Dumnezeu a trimis o foame și S-a îngrijit de hrană la timpul potrivit. Lui, Dumnezeului nostru Îi aducem cinstea în vecii vecilor. Aleluia! Amin.

Scumpi frați și surori, în timp ce stăm respectuoși în duh de rugăciune, doresc să aud de la voi: credeți voi mesajul din toată inima? Spuneți „Amin”. Amin. Fie ca întreaga lume s-o audă. Dacă mă gândesc că aici vin frați care călătoresc cu mașina 1600 km, ca să fie în acest loc. Unii trec Oceanul. Frați din întreaga Europă, din Africa și de pretutindeni vin oameni ca să asculte Cuvântul lui Dumnezeu. Responsabilitatea pe care o purtăm este mare. Dar exact așa noi știm că Domnul Își va desăvârși lucrarea Lui în timpul nostru.

Dacă avem oameni de curând veniți în mijlocul nostru și ei doresc să-și dedice viața lor Domnului, simțiți-vă liberi să veniți la sfârșit în față. Pot să vă întreb cine este de prima dată în mijlocul nostru? Avem frați? Mulțumesc! Mulțumesc! Dumnezeu este credincios. Ultimii sunt chemați afară. Suntem mulțumitori din toată inima. Dacă unii doresc să se boteze, mâine va putea avea loc botezul. Dacă astăzi v-ați dedicat deja pe deplin viața Domnului voi puteți veni în față. Cei ce doresc să se boteze și cei ce vor să vină, toți pot veni și noi ne vom ruga unii pentru alții.

Lăudat și cinstit să fie Domnul Dumnezeu nostru. El a spus: „*pe cel ce vine la Mine nu-l voi izgoni afară*”. Noi am auzit această chemare prin vestire. Este chemarea Domnului: „*Veniți la Mine, toți cei trudiți și împovărați, și Eu vă voi da odihnă sufletelor voastre*”. Îi suntem mulțumitori lui Dumnezeu din toată inima. Încă mai este timpul harului. Cum am spus și citit, aceasta este ziua mântuirii, acesta este timpul plăcut, timpul îndurării. Încet, dar sigur acest timp se încheie.

Noi n-am ajuns doar la începutul timpului de sfârșit. Noi suntem la sfârșitul timpului de sfârșit.

Voi care ați venit în față și doriți să vă botezați, mâine aveți această posibilitate. Voi Îl primiți pe Isus Hristos ca Mântuitorul vostru personal, voi primiți iertarea păcatelor voastre prin credință. Cu siguranță voi o primiți prin credință, căci așa ne-a poruncit Domnul nostru: ca noi să vestim tuturor popoarelor și limbilor, iertarea păcatelor în Numele Lui, iertarea prin Sângele Mielului. Îi suntem mulțumitori lui Dumnezeu că Sângele Mielului încă mai este pe scaunul harului și că toți ați primit iertarea. Să ne rugăm toți împreună. Rugați-vă cu toții. Întreaga adunare să se roage.

Iubite Domn, noi venim înaintea Feței Tale sfinte, cu toți aceia care au venit în față să-și dedice viața lor Ție. Iubite Domn, primește-i pe toți, dăruiește har, iartă încălcările și fă totul nou. Ție, Dumnezeului Celui viu, Îți aducem slava, cinstea, mulțumirea și închinarea. Încă mai este timpul harului. Slavă Ție! Lăudați pe Domnul, mulțumiți-I Domnului, măriți Numele Lui cel sfânt. Doamne, Tu ai făcut lucruri mari aici. În praf, ne închinăm bucuroși înaintea Ta. Slavă Ție! Aleluia!

Voi toți care ați venit în față, primiți-o acum prin credință. Aceasta este ziua pe care Domnul a făcut-o pentru voi, este ziua pe care Domnul a făcut-o, este ziua mântuirii. Fie ca plăcerea sfântă a lui Dumnezeu să se odihnească peste noi toți și să vină asupra noastră. Ridicați-vă cu toții mâinile. Iubite Domn, toți împreună Te rugăm: fie ca harul Tău, binecuvântarea Ta să vină peste noi toți, fie ca plăcerea Ta să se odihnească peste noi toți, iertarea deplină, neprihănirea deplină, prin credință! Îți mulțumesc! Îți mulțumesc! Aleluia! Slavă Ție! Fiți dedicați Domnului Dumnezeului nostru pentru timp și veșnicie. Aleluia! Lădat și cinstit să fie Numele Domnului Dumnezeului nostru. Aleluia! Puteți merge în pace. Amin.